

M

Stenåldersgreifningarna

i
Fyrislätt socken
(Nyland)

i
Örtbocka, Westerkulla och Stankala
åren 1911 och 1912.

Örtbocka-delen avskrivet

Utfattad berättelse jämte
9 kartbitningar
afgifven af
Guy Topelius

6 kartor 20/7/1915

Stenålders-gräfningsplatserna

Lappskott socken

Äitbacka, Westerkulla och Pauhala gårdarna.

Trakten kring insjöarna Äitbacka träsk (Lojåvi), Lappböle- och Flitträsk har helt säkert i forntiden, liksom i våra dagar utgjort ett af Södra Nylands bäst befolkade kulturcentra. Det bevisar äfven de från denna bygd härstammande talrika arkeologiska stenåldersfynden. Genom tvänne nittiska uppsamlare har redan under många år till Statens Historiska Museum från denna sjörika trakt (härutafn talrika s. k. Losa fynd, bestående af stenyxor, slipstenar, mejslar, spjutspetsar, skrapor, olika verktygsfragment med mera dylikt, samt äfven dessutom under senaste tid bränksbitar, såväl oömrade som öömrade sådana.

På vintern 1911 företog sig ägaren af Westerkulla och Pauhala gårdar konsul F. Fiseleff att i och för odlingssändamål rata ut den, mellan det, på gränsen till Wichtis socken liggande Lappajövi-träsket och Äitbacka-träsk (Lojåvi) flytande Nittjoki, och fann man då i Mylhalo benämnda delvis odlade mark vid gräfnig i den Losa myllan rester af afbrutna pålar, hvilka medels trubbigt verktyg blifvit tillspetsade i ena ändan. Proff på dessa lämningar inhämtades äfven såväl i februari som i maj samma år till Statens Historiska Museum i Helsingfors.

På grund af både de talrika s. k. Losa stenåldersfynden i dessa trakter, som ock i anseende till de uppdagade pållämningarna i Mylhalo (Pauhala gård) erhöi under tecknad af Finiska Fornminnesföreningen ett stipendium och för företagande af en orienterande gräfnig på Äitbacka, Westerkulla, och Pauhala marker inom Lappskott socken, och verkställdes denna undersökning i juni och september 1911.

Äitbacka gård

Den så kallade Losaväcken tillhörig Äitbacka gårdarna omfattar cirka Topografi.
6 tunnland, delvis under de senaste åren upptagen nyodling, belägen kring tvän-
ne sandträskter i åkens högst liggande del. Den har visat sig speciellt
rik på Losa Stenåldersfynd. I söder gränsar Losaväcken till Äitbacka
å (som förbinder Äitbacka träsk (Lojåvi) med Lappböle träsk) (Närmare det
senare träsket finnes en liten fors kallad Halakoski.). I öster och norr begrän-
sas åken af allmänna landsvägar genom Lappskott till Wichtis sock-
ken, och i väster af den genom ett gårdsgård skild från Lappböle bys

Gräfningsar.

Fynd

egor. Jordvännen utgrävs i Kvernåken, i dess lägre närmare landsvägen och Årtbacka i belägna lägre delar, af hufvudsakligen lej jord, men i dess högre liggande del, kring de bägge sandtäktena, af sandjorden öfvervä- gande (angående gränserna se kartan N: 1) Denna åker har varit sig spe- ciellt rik på lösa stensättningsfynd. I den ena sandtäkten står en af gårdens lador och strax nedanför kullen i Syd-Västlig riktning står en lamm (se kartan N: 1) i Kvernåkens högsta krön, mellan de bägge sandtäktena och den botten ladan, företogs under teckenad en försöksgrävning i det mätjorden i ett bälte om 2 meters bredd bortogs. Utgående från detta från Öster mot Väster sig sträckande bälte gjordes ännu två delvisandra rinkelrätt skärande gångar mot Söder nedåt den skilda slut- stände marken mot an (se kartan N: 1) i hela det område, som föll under försöksgrävningen hittades rikligt med lerkruksbitar, kvartsbitar och dylikt, jämte hälften af en sländstrissa af ler. I vad lerkruksbitarna beträffar var de dels område dels släta. Bland annat hittades sådana med ornamentformer påminnande om de af e. o. Amundsen. fil. hand. K. Soik- keli i Håjymatli nära Viborg funna lerkruksbitarna, såsom ett exemplar s. k. "Schmuckornamentik" på samma sätt område, som de af ama- mensen fil. doktor J. Ailio i Akastaro socken uppgifva lerkruksbitar- vorna. (se katalogen N: 5944:52)

Cirka 7 meter västerut från fränse sandgropen ungefär 25 cm. under jord- ytan blottades en af 35 små, delvis skorbrända, knyttarefösta stenar. Bestående stensättning (hård) och var jorden riklig och mellan stenarna rödbränd, ställvis svart af aska och kol. Därvid befann sig en grop 50 cm under markens nivå ^{minst} med svartbränd jord. Denna stensättning (hård) egde en diameter af en meter. 40 cm på sidan om densamma, i riktningen Öst- Väster återfanns resterna af en stensättning, hvar af endast tre kantstenar funnos kvar. Ytterligare cirka en meter åt Syd-Väst härifrån upptäcktes en nästan triangelformig stensättning, vidpass 15 centimeter under jordytan. Trädrotter och stubbar stucko på sina ställen från mellan stenarna, af hvilka tre hörnstenar och midtstenen, samt två öfrige stenar på södra kanten var större. Mellanrummen utfylldes af ägg- knyttarefö- stora stenar. Flekta stora kantstenar saknades. Jorden inom denna tri- angel var rödbränd. 40 cm under markens nivå, 8 meter rakt söderut från denna sistnämnda stensättning uppdagades änyo en sådan bestående af ett 50 tal skorbrända delvis genom eldvarme alldeles söndersplittrade stenar af varierande storlek. Denna hård hade rund form, och på

25 cm
under jord-
ytan
Cirkel 20,
aska kol
1 cm

2

3

densamma samt mellan stenarna fanns bränd jord och kolanhopningar
 av. (Se kartan N: 1) Vid gräfningens afbrytande på denna plats låg
 undertecknad och för en förnyad undersökning, medels bräder, öfver de
 de två runda stensättningarna, samt anhöll tillika hos egaren af Öit-
 backa gård om deras fredande för förnying.

Westerkulla gård

Den s.k. Westerkulla - Storskogen skjuter med en redde ut mot den
 under Hauhala gård hörande Mylhaloåken, en naturhög ång, som nu
 mer och mer förvandlas i åkerjord. Själpa den utskjutande riddan ligger
 cirka 6 meter öfver den odlade marken i en långsamt stigande sluttning,
~~som~~ ~~sen~~ ~~ad~~ ~~beväxta~~ ~~lägre~~ ~~med~~ ~~buskar~~, högre upp på krönet med ~~enstaka~~
 björkar och tallar. Vid början af den egentliga Storskogen löper en gårdsgård,
 utgående på detta ställe rån mellan de två gårdarna Westerkulla och
 Hauhala. Strax innanför gårdet, delvis under detsamma, påträffades i rikt-
 ning Nord-Vest-Syd-Ost flera låga insänkningar i marken, af vilka fem
 stycken lågo tätt intill hvarandra, tre i öfve och två i den nedre raden,
 (under själpa gårdet), med ungefär 1 meters mellanrum mellan de två raderna.
 50 meter bakom den öfre raden insänkningar flyter ett tillflöde till Nitt-
 joki den s.k. Rakas bäcken, hvilken jänter hufvudflödet genom Mylhalo
 söker sig väg till Öitbacka träsk (Lojari)

Topografi.

flere
 5 undersöktes

50m

De fem i marken svagt skönjbara insänkningarna undersöktes och befun-
 nos utygra stenåldersbostadsgröpar. De var alla fem af ungefär 3,5 meters
 längd och 1,75 meters bredd, i det inre längs och längsidorna och delvis längs
 smalsidorna försedda med i marken grädda sittplatser (väggsejlor) (se kar-
 tan N: 1) Jordmären bestod af ställvis rödaktig sand. Fyndet utgjordes
 af några tillknuade stora och mindre kvartsbitar, ett litet byrre och
 en slipstensbit af sandsten. [Se katalogen N: 5944: 26-33]

Gräfningar

3,5 x 1,75

Fynd

Öfter en ytundersökning här och hoar i Westerkulla-topparen Carl
 Brichsmas s.k. Flenåker, påbegrunte undertecknad ^{en} gräfning i den redan
 hösten 1910 till odling upptagna honom underlydande s.k. Smidesåken
 invid Westerkulla gård gamla, numera öfvergifna smedja. Det under-
 sökta området begränsades i Norr, Nord-Vest och Nord-Ost af en liten
 bantradsdunge och en öfver åkerfältet från Westerkulla gård in mot
 den närliggande skogen sig sträckande provisorisk kordag, samt i
 Syd-Vest och Söder af den några meter från Smidesåken ännu kvar-
 stående gamla smedjebyggnaden och en på själpa den temligen branta
 sluttningen mot Nittjoki belägen träddunge. Den undersökta åker-

Topografi.

(= KvarnForsåker)

arealen utgjorde vidpass 50 meter i längd och 12 meter i bredd. Från dess södra kant var det 20 meter till bron öfver Nittjohi, hvilken på detta ställe i bakgrunden bildar en liten fors. Jordmarken bestod till öfver vägrande del af lea. (Se kartan N: 3).

Gräfningar.

bräns i denna samman areal af Smidesåken tidigare vid plogning 1910 hittats och genom uppsamlaren Gustaf Carlsson till Statens Historiska Museum inlämnats en stensmjöls och biten af en spjutspets, samt i maj 1911 ett stycke af en stenypa, undersöktes ju hela det 50 meter långa och 12 meter breda området, och påträffades utom kvartsbitar strax under den genom plogning uppluckrade jorden, i de flesta fall i själva plogfåsan ett 20 stensmjölsföremål, alla mer eller mindre fragmentariska och ånderslagna. (Se katalogen N: 5741-24). Om detta falltunn kan skrivas på uppodlingens karta, eller om denna plats i tiden utgjort en afskrädeskog eller verkstädsplats för traktens stenåldersbefolkning är naturligtvis svårt att afgöra. En förmodan i den senare riktningen, i betraktande af Smidesåkens läge, vore dock i detta fall ganska plausibel.

Kauhala gård

Topografi

Nedanför den redan tidigare nämnda Storskogen, hvarest de fem stenåldersbostadsgrupperna undersöktes, utbreder sig i en kitteldal mellan tranne höga berg i Nord och Söder det s. k. Sötkjers-Myllhals jordområdet, hvilket i sin ändan ej uppodlad, af buskar och småskog bevärdad jordbruksmark, mot Vester följer Nittjohi, och i öster begränsas af en skogklädd bergskull den s. k. Sötkjers-kullan. Som redan tidigare nämnts har egaren af ifråga varande område, samtidigt med den naturliga, sanke anpassade uppstaggande till åker, sedan januari 1911 igångsatt arbeten på Nittjohis inledande i en ryggräfd, för jordbruksförmågor, utsträckt bredd. Längs hela den på sommaren 1911 under gräfningsarbete varande sträcka kan af Nittjohi d. v. s. från Sötkjers-kullan till den lilla forsen vid Smidesåken, en längd af åtminst en half kilometer, hade påresten kommit i dagen. Under teknad kom öfver i tillfälle att konstatera att bitar af afbrutna klenare pålar, och att denna af betten, med ett synnerligen trubbigt verityg (stenypa) i en ändan formade kistar af olika storlek i rikligt mängd hittades längs hvardera sidan af den ryggräfdade åbadden.

Gräfningar.

Da dessa påresten på grund af sitt lutande läge i den myll-långe jorden otrivselaktigt icke kommit dit af utslutande af en slump,

toq med teknisk utgående från från Löfves-Kullan (se kartan N: 4) upp ett 8 meter långt och 2.5 meter bredt schakt i vinkeln mellan Nittjohis nya och gamla bädd. Detta schakt gräddes något öfver två meter ned i jorden, eller så djupt tills grundvattnet ur den sänka marken begynte strömma upp. Under arbetets fortgång barlades nu i detta schakt fem, möjligen i en planerad ordning, liggande stockar, och under arbetets vidare utförande kunde man möjligen af pälars och pälresters sluta sig till, att stockarna, eller åtminstone de, som lägo på samma djup, (se kartan N: 5) varit sammellan förbundna och i jorden stöttade af ^{vertikal} horisontalt stående pälars om cirka 2,5 tumas diameter. (Den längsta som hel fjels upp måtte 1.80 meter). Strax invid denna päle hittades på 1,50 meters djup flera rester af Trapa vatans och på 2 meters djup en handstor sten med ett ^{hörn} brinnadt, af sena förfärdigadt ~~snöre~~ och i flera tatar hvar kring densamma vidadt snöre (ett sänke²). (Se katalogen N: 5944: 53 / 6)

20 m²

Fynd

Undefas midt i Nittjohis nya bädd påträffades slutligen vid en gräfnig i oktober samma år på 60 cm djup och vidpass 2 meter från den yttersta (nordligaste) stocken (se kartan N: 5) en af ⁽¹³⁾ ~~bedfö~~ ¹³ ~~ett~~ uppsatt stående päle bestående förklämning i form af en halfeiskel, hvaraf den konkava sidan vette mot det tidigare nämnda schaktet. Dessa pälars, hvilka försigtigt uppstogs och transporterades till Statens Historiska Museum, var närmast omgifna af en tydligt skänbar, smal sandlager midt i den af slamonadt material bestående myllan och gyttjejorden. Alla dessa pälarna konstaterades vid uppgrävningen vara på samma karaktaristiska klibbformiga sätt tillspetsade genom afsjälkning medels stenaxa.

11a/13

?

Förutom pälarna, ^{var som} mellan dessa och schaktet, lila som tillslutande halfeiskelna (at ~~stör~~) befann sig i liggande ställning, på ett sandblandadt gyttjelager, en cirka 50 cm lång och 10 a 12 cm bred träbot eller bit af en stock. I den uppsattstående ändan voro alla ⁽¹³⁾ ~~de~~ pälarna på ett primitivt sätt aftrubbade. I längd varierade de mellan 0,80 cm - 1,60 meter.

Af detta i Finland enastående, synnerligen märkliga fynd, vägar man måhända draga den slutsatsen, att de fem vid grävningen upptäckte stockarna, eller i alla händelser de två närmast påräknade på samma plan som den rikdes nuvarande jordytan belägna, ditlygts såsom spång till denna inbäddad, hvilkan möjligen i tiden, medels en för samma pälars, utgjut ett mer eller mindre slutet rum, en af traktens stenåldersbefolkning i fisheryfte förfärdigad och använd s. k. "katscha" eller "sättare" ^{en} "fishestängsel".

I juli 1912 fick understånd af Statsarkeologen Professor F. R. Aspelin i uppdrag att för Statens Historiska Museums räkning utföra en på grund af odlingshänsyn brådskande befunderad arkeologisk undersökning af Kauhala gård i Kyrkslätt socken, hvilken undersökning utfördes i slutet af juli detta år.

Kauhala gård

Det för gräfningsbestända området utgjorde en i Mälkipelto-åken belägen åker af 33 meters längd och 2 meters bredd. Själva åken ligger på en relativt brant mot Söder och Syd-Väst sluttande backe beväxt med blandad barr- och löfskog den s. k. Kaughala parken, vidpass 200 meter Nord-Nord-Öst om Åitbacka träsk (Lojansi) och 170 meter Öster om Kaughala gård. I Norr och Öster begränsas åken af skog och i Öster reser sig det åfvenledes skogsgifna Mälkipeltobäret.

För först undersöktes en i detta för gräfningsafsedda områdets öfre (västra) kant belägen stensättning, hvarvid toppen afskalades och grundstenarna flottades. Efterhand borttogos de dels fanns- dels krytträfsatta stenarna, hvarvid här och där, mest mellan kantstenar i Syd-Öst en holblandad matjord kom i dagen. Där hittades äfven en liten keramikbit med en refflad utsmyckning (ornament), möjligen tydande på, att denna keramik tillhör i tiden tillhört en medeltida keramik. (Se kartan N: 6 och Katalogen N: 647-6123:1).

— Lågre ned man en stenhopning bildad af från åken på grund af rödjningsarbetet ditsläpade stora och mindre stenar undersöktes ännu resterna af en annan mindre stensättning, hvilande så godt som omedelbart på byggnad. Inga fynd hittades. (Se kartan N: 1) på området mellan dessa två stensättningar uppstogs talrik med försökspropar, i allt och mening att möjligen stöta på förhistoriska lämningar, men den för öfrigt nog så stenbundna marken visade här intet spår af arkeologisk besättning.

På samma Mälkipelto åker undersöktes dessutom ännu ett område beläget strax utanför källan till Kaughala gård, ett område som samman samman och för odlingssändamål befriats från skog och uppöjts. Här företogs endast en försöksgrävning (Se kartan N: 2) och lämnades största delen af detta 25 meter långa och 13 meter breda område orördt, sedan detsamma inhägnats medels i marken nedstuckna pålar. Jordvännen bestod af sand närmast den redan nämnda vägen till Kaughala gård. Ungefär 30 cm under markens nivå påträffades å tre olika

Topografi

Grävningar.

Fynd

Topografi

Grävningar

Ställen, möjligen i en bestämd ordning och i tiden tjänande ett bestämt
ändamål placerade stenar (Se kartan N: 2). Det oöfver antagna kunde
bestyrkas däraf, att i hela det undersökt område, men speciellt kring
dessa stensättningar hittades en myckenhet fragment af djurben och
i deras närhet fyra stenxor, af hvilka trenne tydligt förträdde
den triangulära typen med afsmalande skaftända (Se katalogen N: 6123:3-18)

Fynd

Det som med full evidens framgick ur den i denna del af Mälarpelto
älken företagna karta, orienterande gräfning är, att hela det nu
inrägrade området så fort sig gör lätet både undersökas.

Flersingfors i September 1912

Juy Topelius.
e. o. amanuens.

Utdrag av Guy Topelius grävningsberättelse 1912
Orig. se Kyrkslätt, Kauhala.

KYRKSLÄTT, Åitbacka gård.
=====

Den så kallade Kvarnåker tillh^{örig} Åitbacka Topografi.
egendom omfattar cirka 6 tunn^{land} delvis under de
senaste åren upptagen nyodling, belägen kring tvän-
ne sandtägter å åkerns högst liggande del. De
har visat sig speciellt rika på lösa stenålders-
fynd. I söder gränsar Kvarnåker till Åitbacka
å (som förbinder Åitbacka träsk (Lojärvi) med Lapp-
böle träsk). Närmare det senare träsket finnes
en liten ^{fors} ~~fas~~ kallad Kalakoski). I öster och norr
begränsas åker af allmänna ^{lands} ~~buds~~svägen genom Kyrk-
slätt till Wichtis socken, och i vester är den
genom ett gårdesgård skild från Lappböle bys
egor. Jordmänen utgöres i Kvarnåker, å dess när-
mare ^{lands} ~~buds~~svägen och Åitbacka å belägna lägre delar
af hufvudsaksligen lergods, ^{jord} ~~lergods~~, men å dess högre lig-
gande del, kring de bägge sandtägterna, är sand-
jorden ^{väggande} ~~överläggande~~ (angående gränserna se kartan
N° 1). Denna åker har visat sig speciellt rik på
lösa stenåldersfynd. I den ena sandtägten står
en af gårdens lador och strax nedanom kullen i Gräfningar
Syd-västlig riktning står en annan (se kartan N° 1).
Å Kvarnåkers högst krön, mellan de bägge sand-
tägter^{na} och den bortre ladan, företog undertecknad
en försöksgräfning i det matjorden i ett bälte
om 2 meters bredd borttogs. Utgående från detta
från öster mot vester sig sträckande bälte gjor-
des ännu två detsamma vinkelrätt ^(skärande) gångar mot söder
nedåt den sakta sluttande marken mot ån (se karta

Fynd

Nº 1). Å hela det område, som föll under försöksgräfningen hittades rikligt med lerkruksbitar, kvartsbitar och dylikt, jämte hälften af en sländtrissa af ler. Hvad lerkruksbitarna beträffar voro de dels ornerade dels släta. Bland annat hittades sådana med ornamentformer påminnande om de af e.o. amanuensen fil. kand. K. Soikkeli å Häyrymäki nära Wiborg funna lerkruksbitarna, äfvensom ett exemplar s.k. "sekundärornamentik" på samma sätt ornerad, som de af amanuensen fil. doktor J. Ailio i Alastaro socken uppgräfdade lerkruksskärfvorna (se katalogen Nº 5949:52).

Cirka 7 meter vesterut från främre sandgropen ungefär 25 cm under jordytan blottades en af 35 små, delvis skörbrända knytnäfsstora stenar bestående, stensättning (hård), och var jorden ikring och mellan stenarna rödbränd, ställvis svart af aska och kol. Därinvid befann sig en grop 50 cm under markens nivå inneh. svartbränd jord. Denna stensättning (hård) egde en diameter af en meter. 4 cm på sidan om densamma, i riktningen öster-vester, återfanns resterna af en stensättning, hvaraf endast tre kantstenar funnos kvar. Ytterligare cirka en meter åt Syd-Vest härifrån upptäcktes en nästan triangelformig stensättning, vidpass 15 cm under jordytan. Trädrötter och stubbar stucko på sina ställen fram mellan stenarna, af hvilka tre hörnstenar och midtstenen, samt tvänne stenar på södra kanten voro större. Mellanrummen utfylldes af ägg-knytnäfsstora stenar. Hela norra kantraden saknades. Jorden inom denna triangel var rödbränd. 40 cm under markens nivå, 8 meter rakt söderut från denna sistnämnda stensättning uppdögades ångo en sådan bestående af ett 50-tal skörbrända, delvis genom eldvärme alldeles söndersplittrade stenar af varierande storlek. Denna hård hade rund form, och på den-

samma samt mellan stenarna fanns bränd jord och kolanhopningar. (Se kartan N° 1) Vid gräfningens af-
byttande å denna plats lät undertecknad i och för
en förnyad ^{sökning} underst~~kring~~, medels bräder, öfvertäcka
de två runda stensättningarna, samt anhöll tilli-
ka hos egaren af Åitbacka gård om deras fredande
för förstöring.

Sandsteinslag

Sandsteinslag

Stannakeren

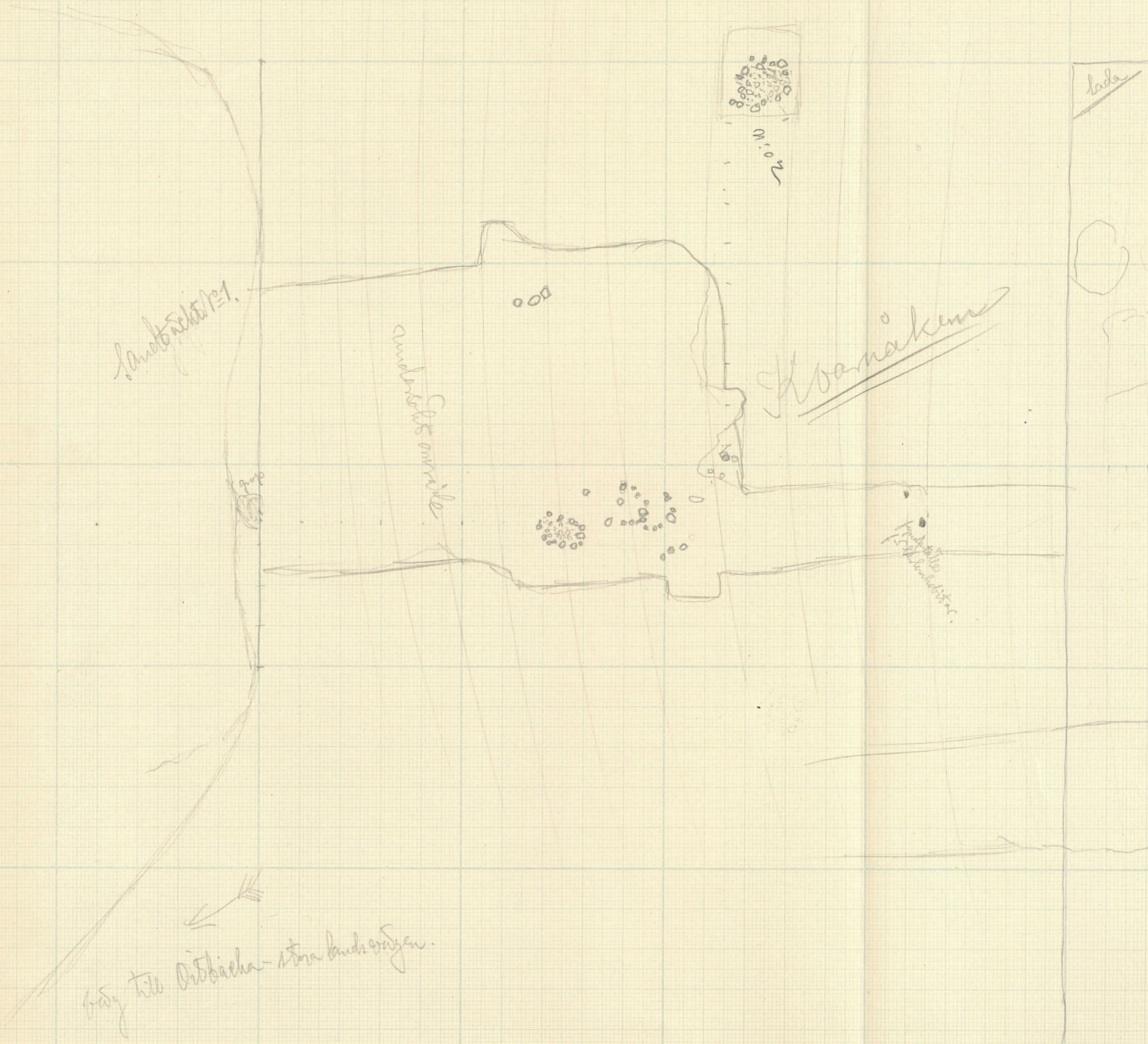
lader

Handkille
F-Slag

Weg till Ristbäcka - stora landsvägen.

0 1 2 3 4 5

0 1 2

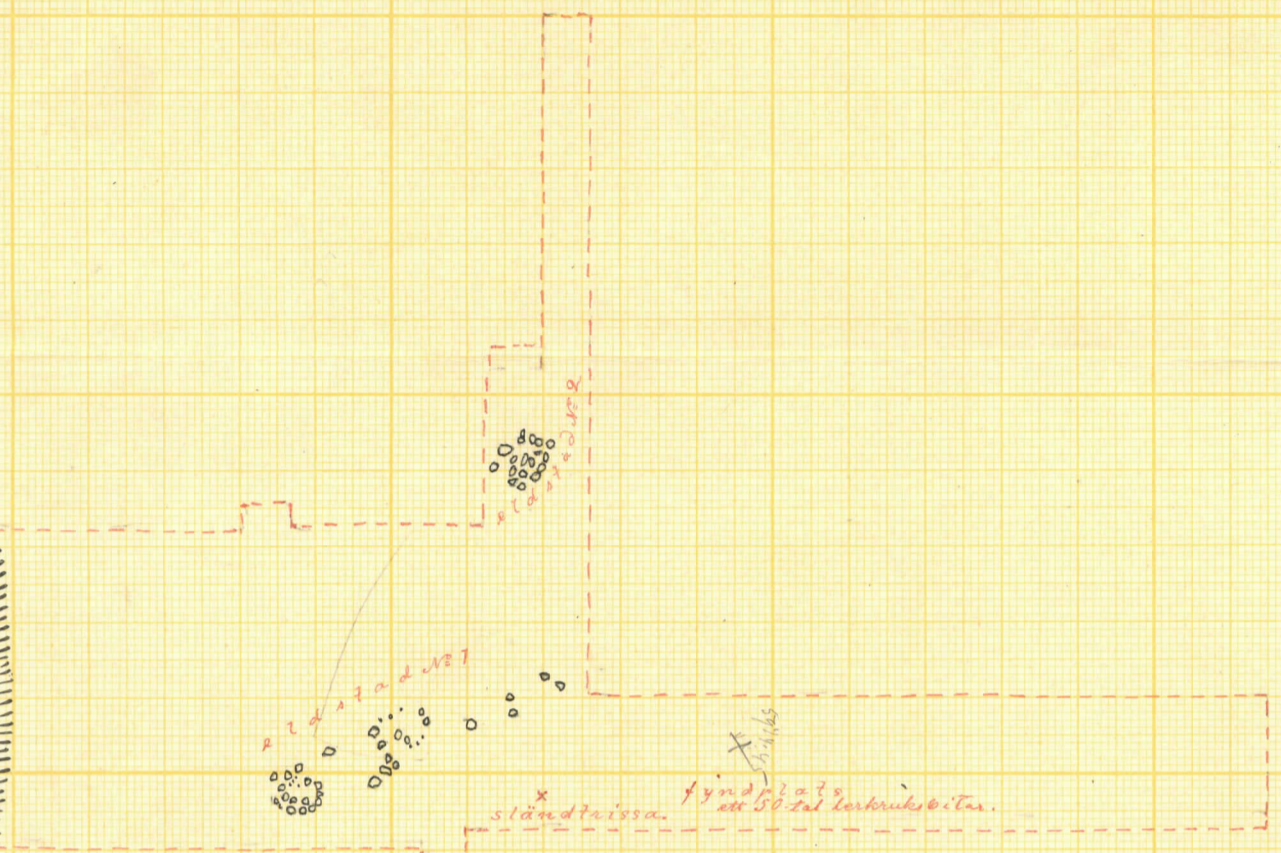
Situationsplan

öfver en del af Hvarnäkens
på Östbacka gård. Hyllinge

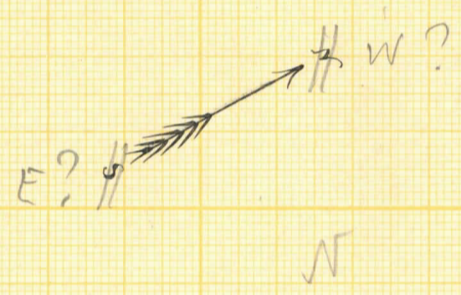
O. G. Topelius aug. 1911

Sandtäkt - N° 1

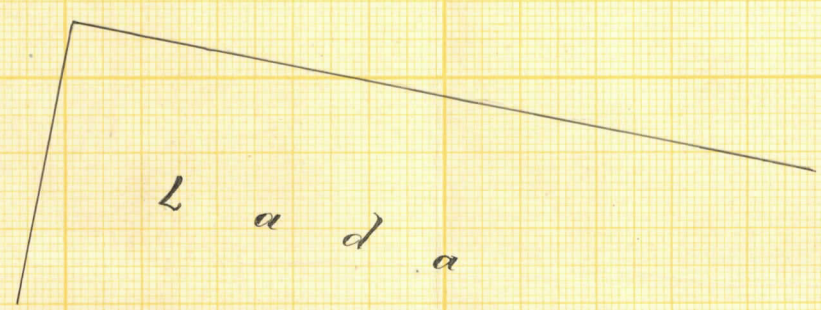
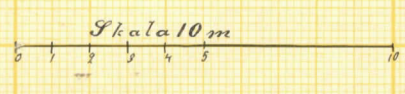
område a.

Sandtäkt - N^o

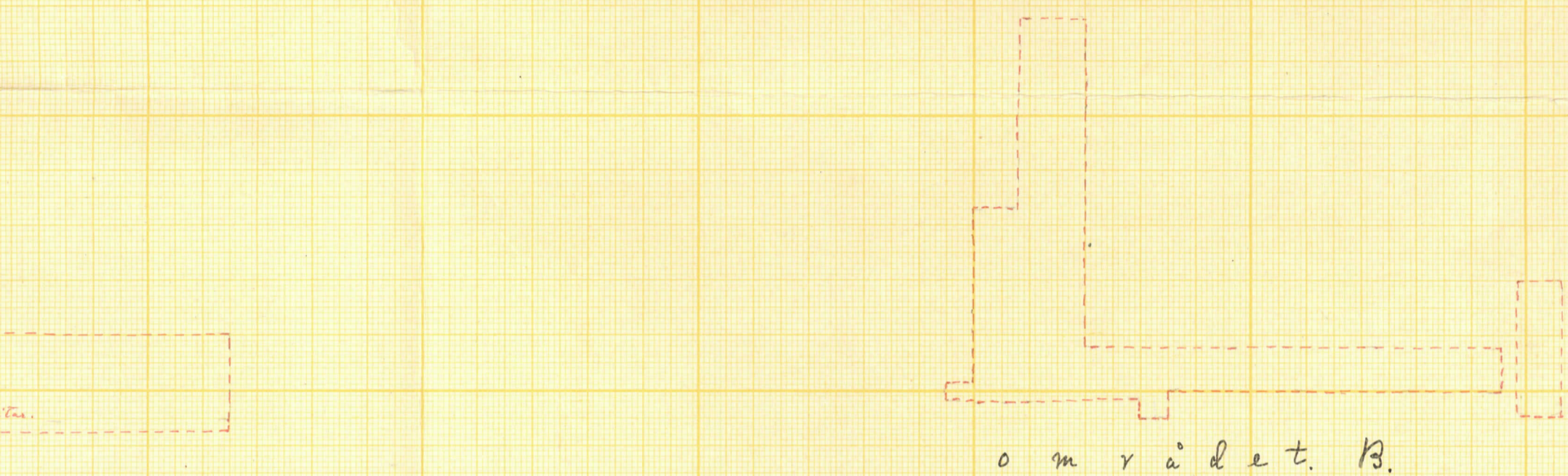
N 6112 (balksprängning)

väg till Östbackagård

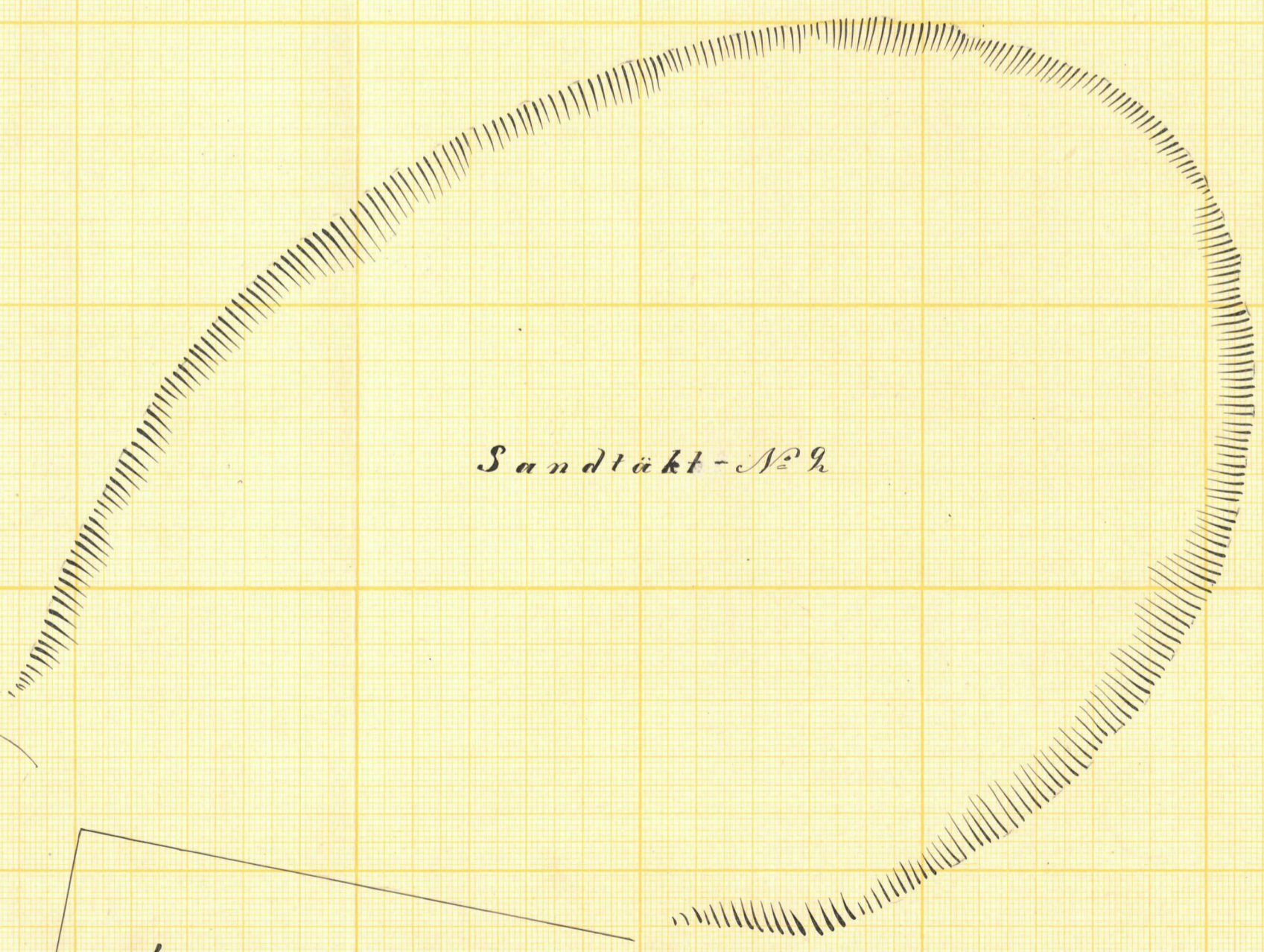
N° 1

Situationsplan
öfver
Kvarnäkern efter gräfningarna 29-31 aug. 1911.
Oitbacka i Kyrkställ.
G. Topelius.

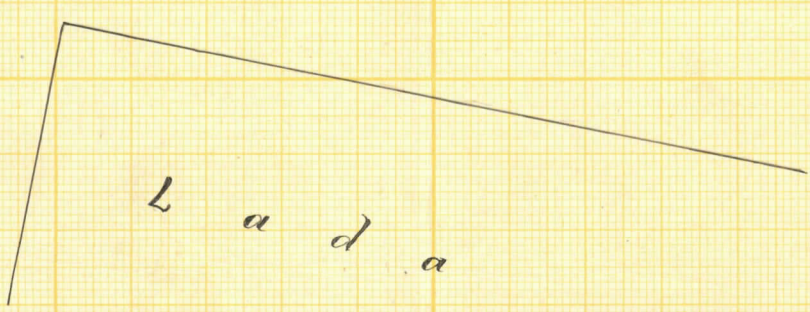

o m r ä d e t. B.

N?

Sandtäkt - N° 2

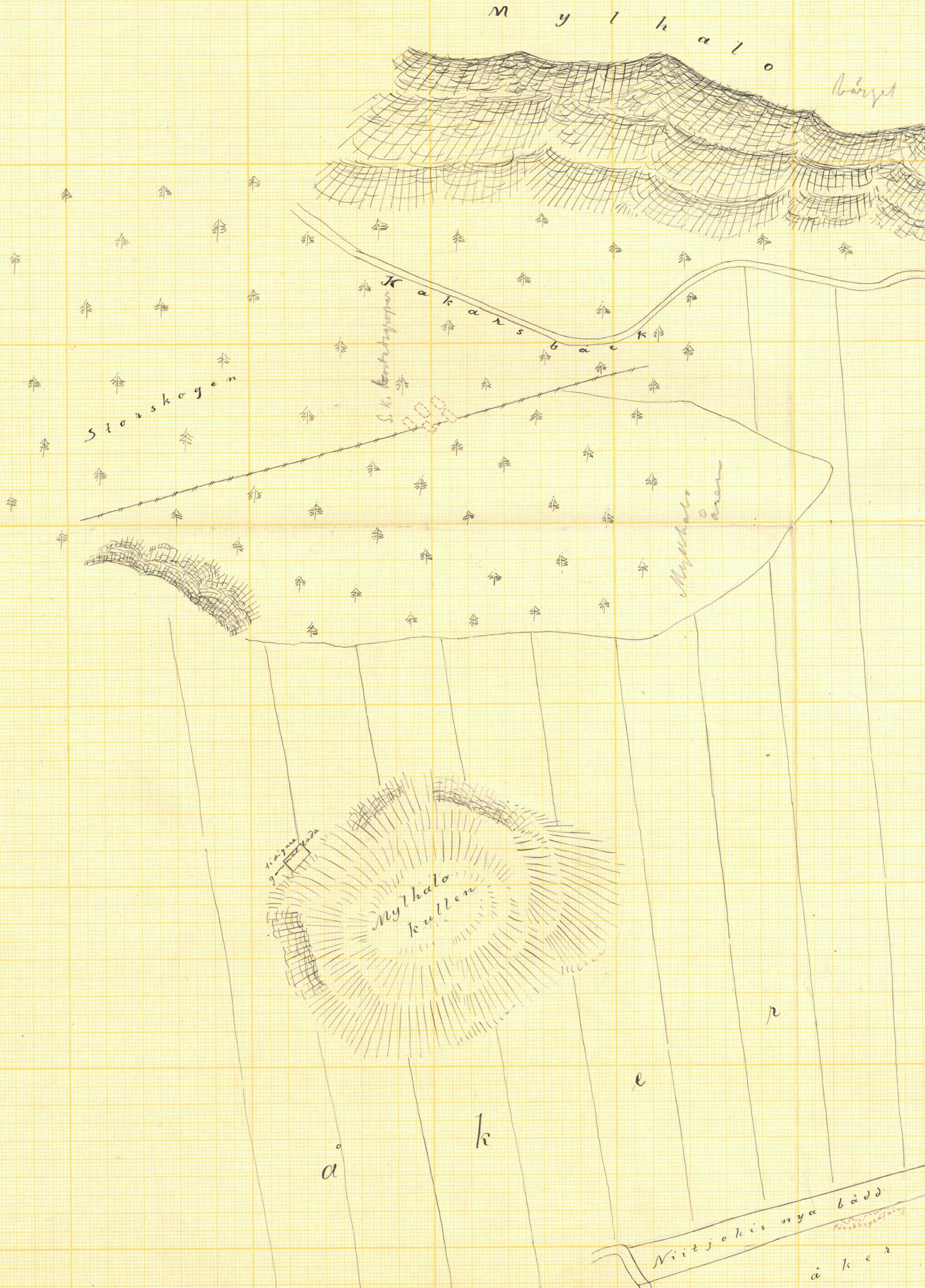

L a d a

Situationsplan
öfver trakten mellan Mythaloberg och Kittel-berg

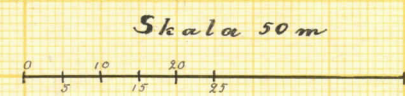
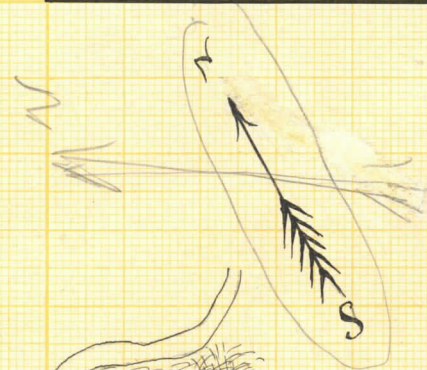
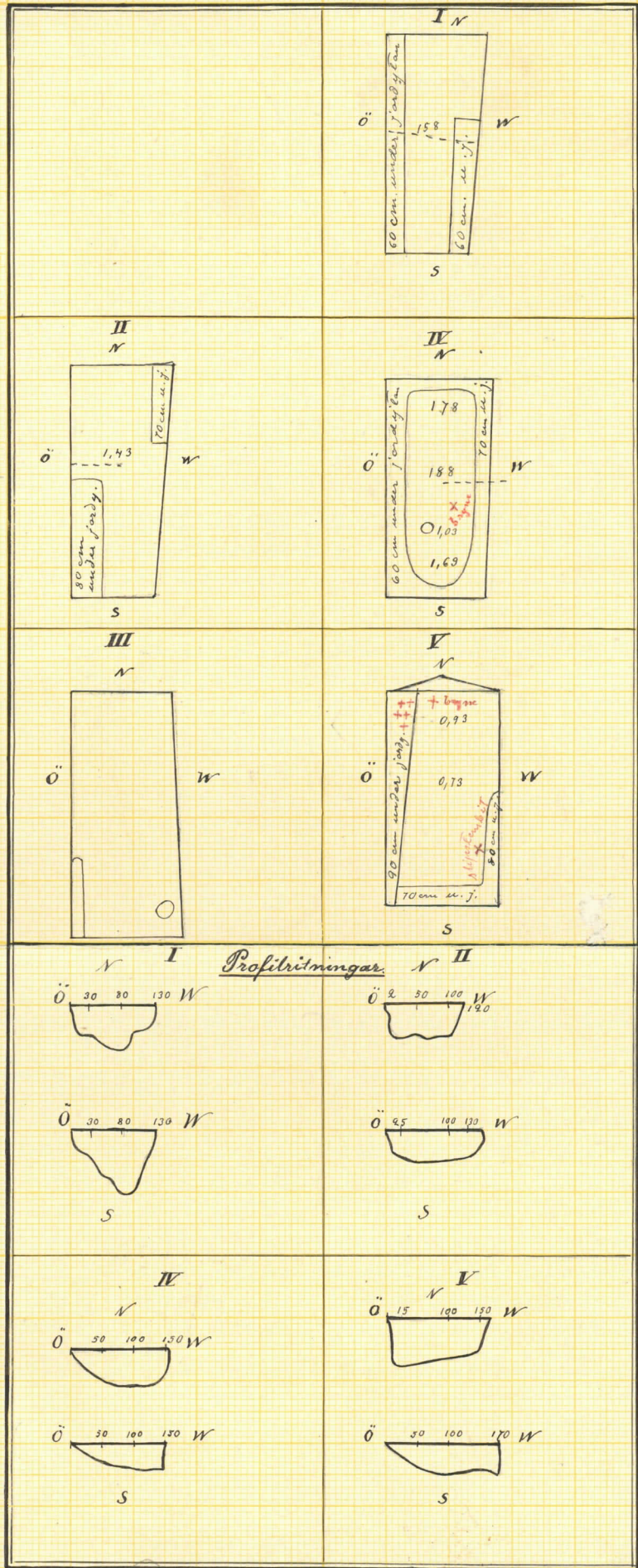
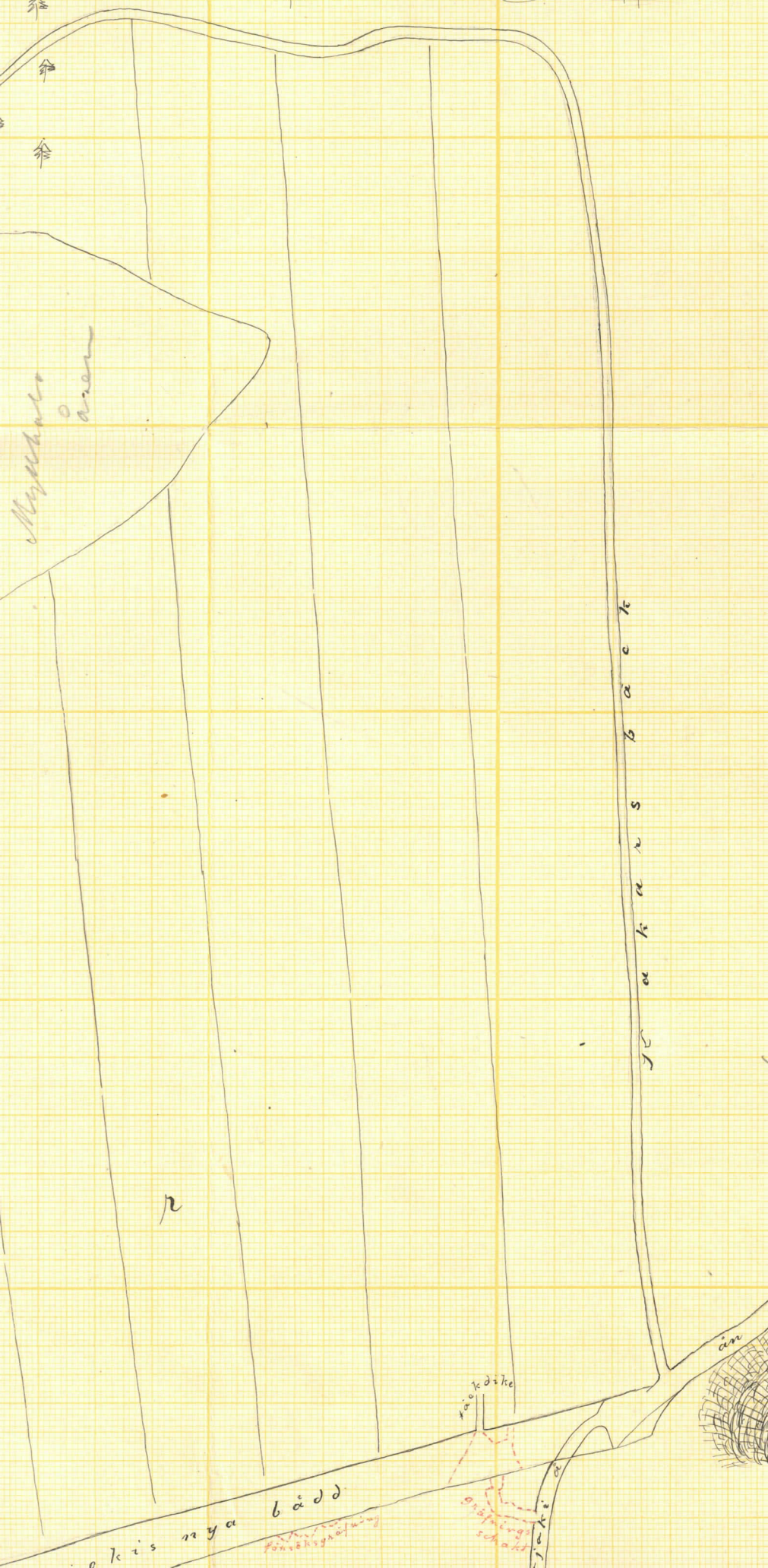
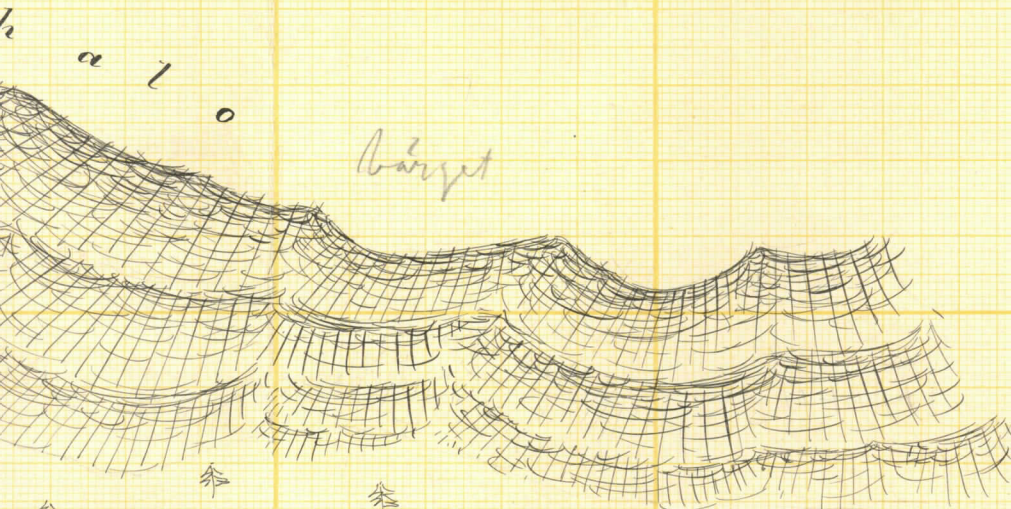
N° 2.

Guy. F. S.
1911

N° 2.

s k o g

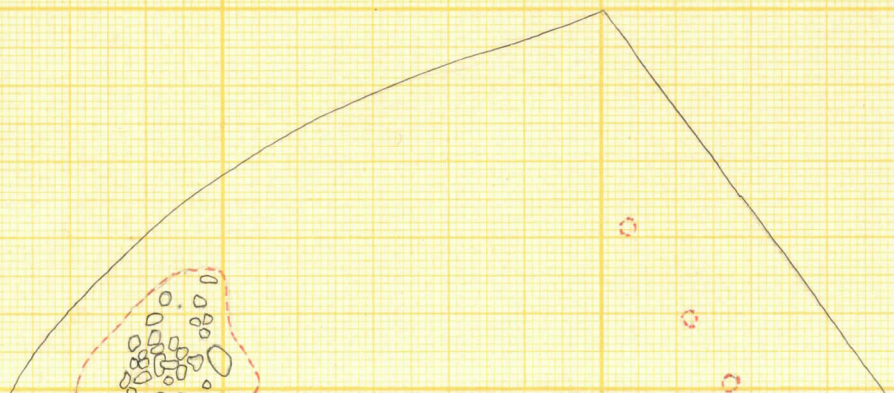
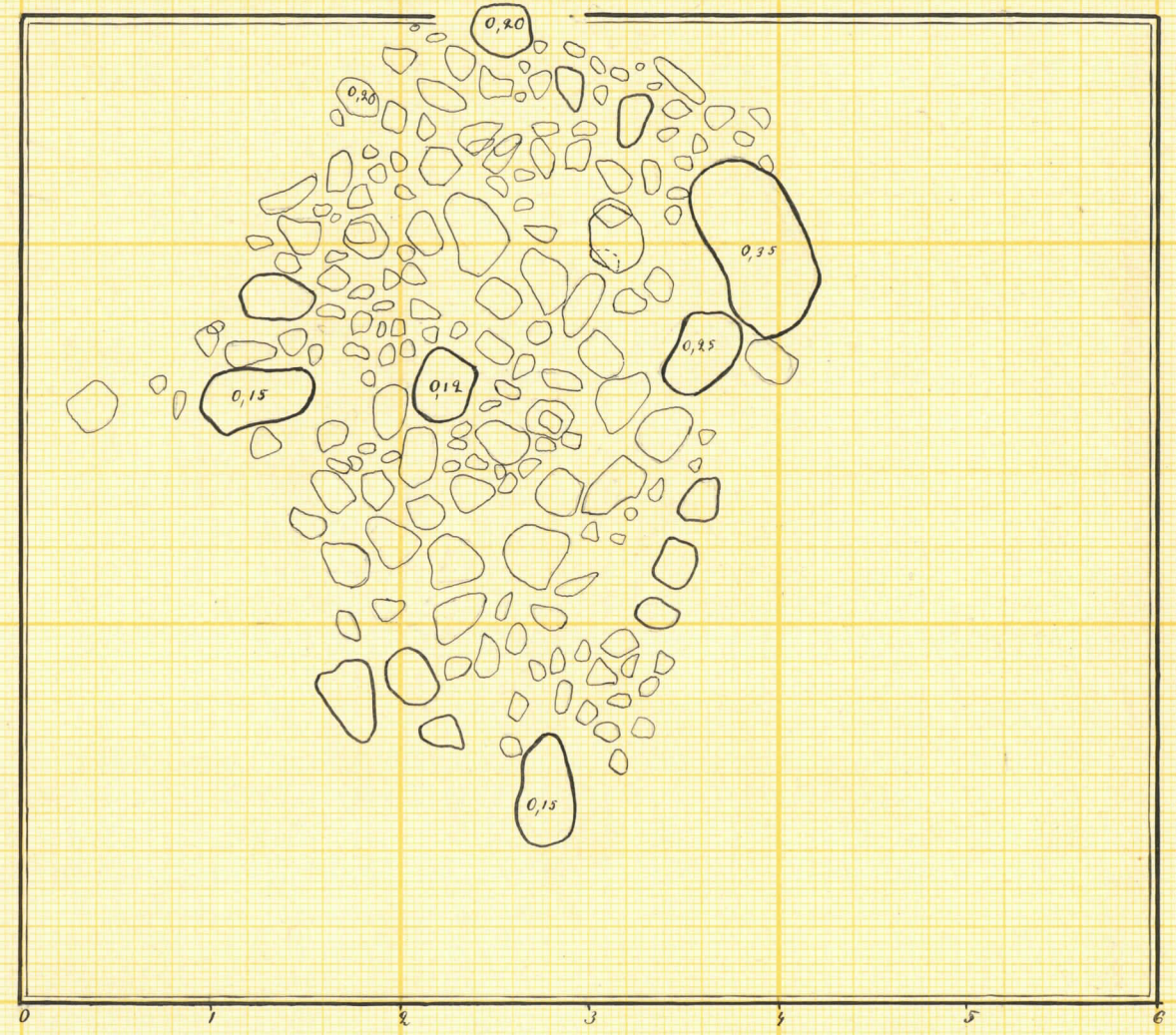
s k o g

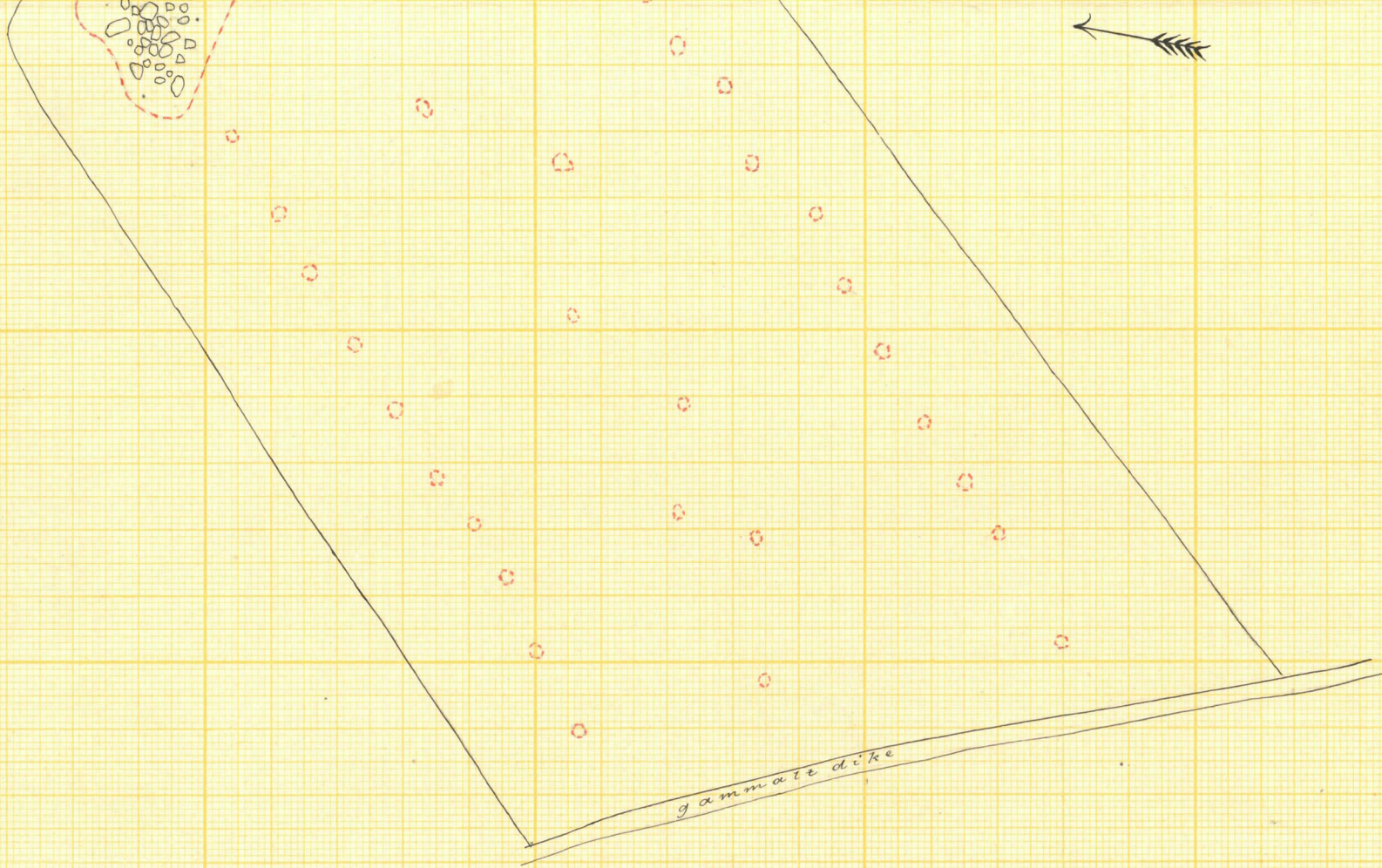
N° 1

Situationsplan
 öfver
 Mäkipelto åker å Kauhala gård
 i Kyrkslätt.

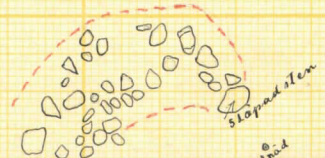
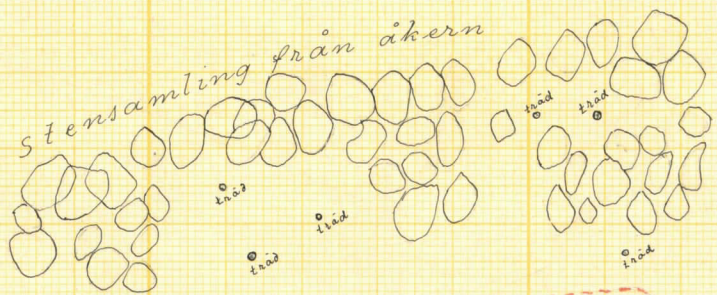
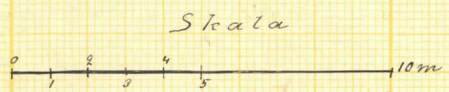
Juli 1912
 Guy Topelius

Mäkipelto åker

Mäkipelto åker

N° 2

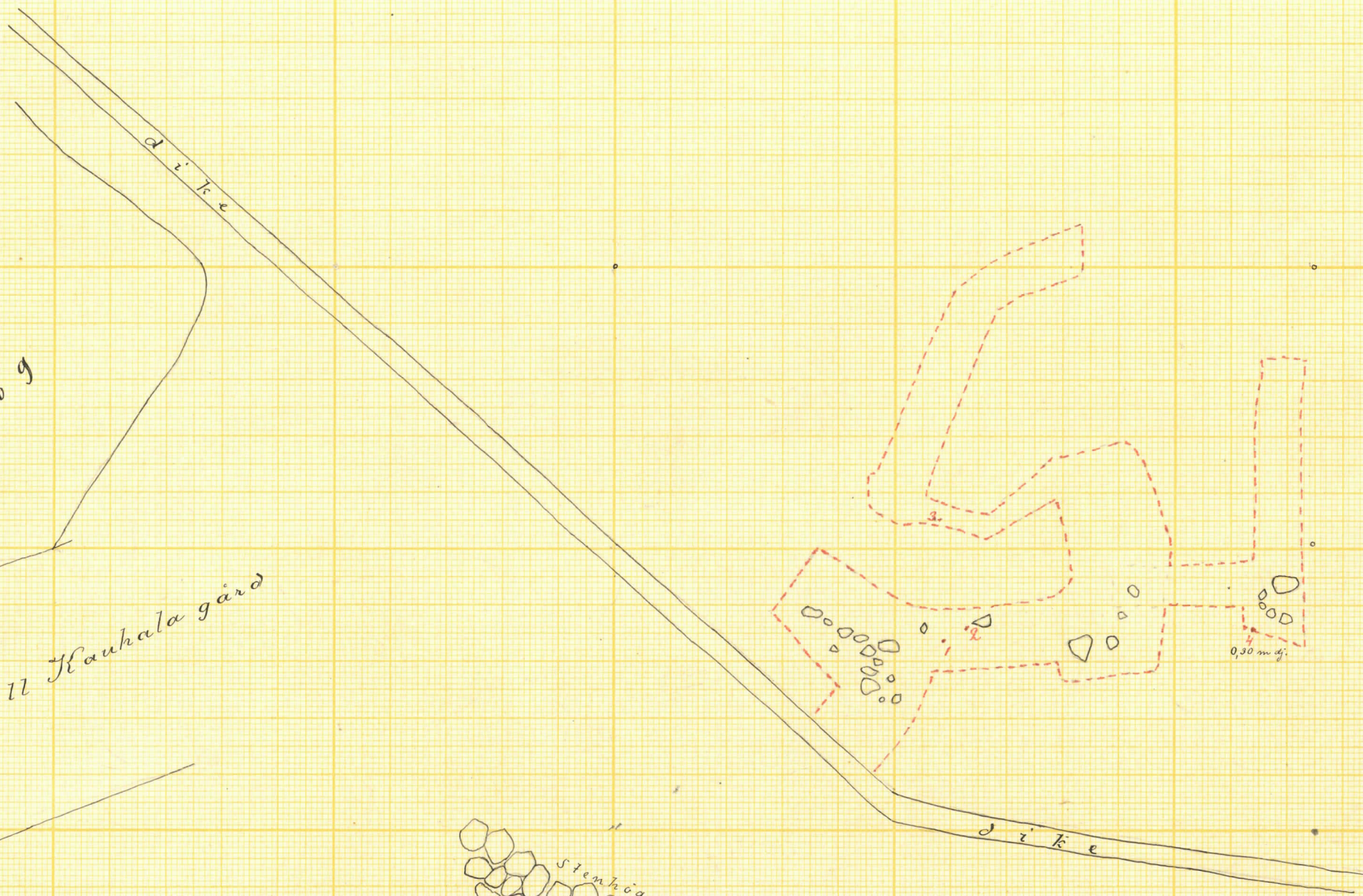
Situationsplan
öfver
gräfningen å **Mäkipelto åker**
Kauhala gård i Kyrkslätt
å dess V sida i juli 1912
of Guy Topelius

Mäkipelto åker

25 m

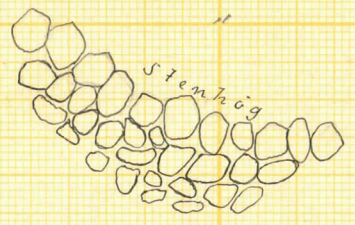
Mäkipelto åker

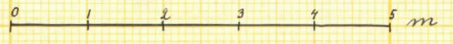

← väg till Kauhala gård

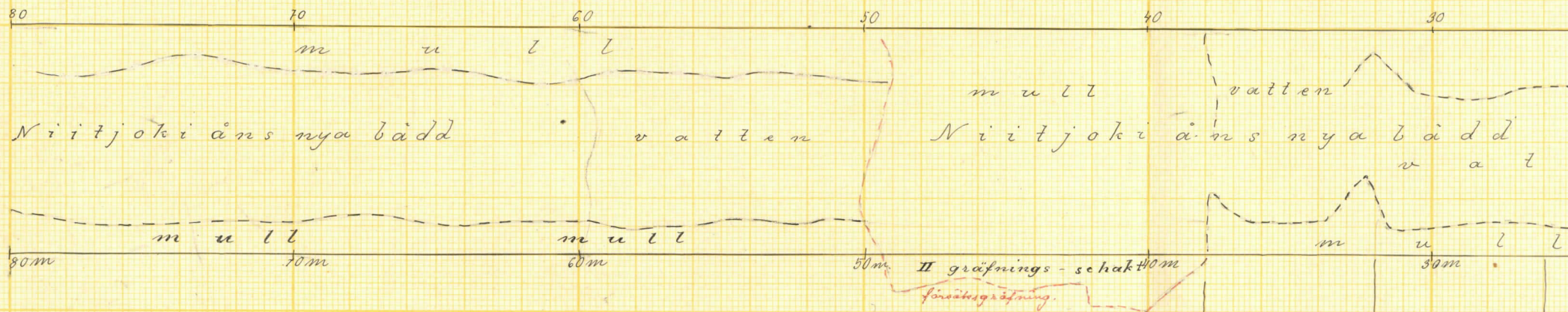
0,30 m dj.

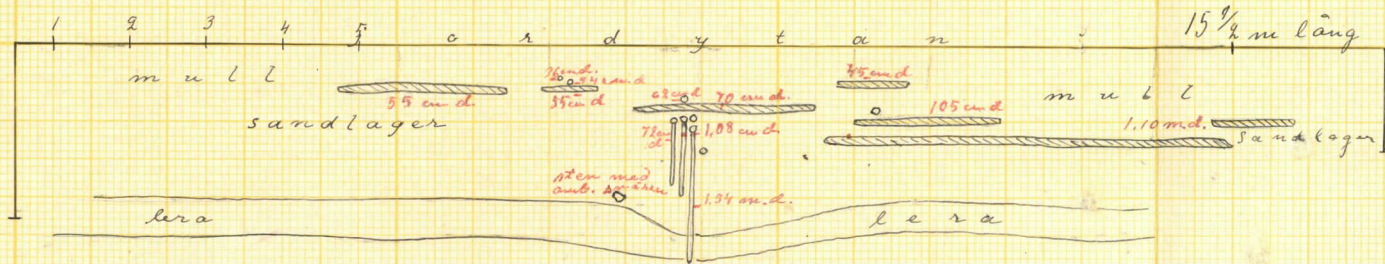
Skala

Mylhala åkern

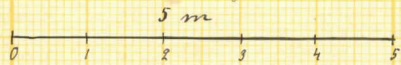
Genomskärning (gräfnings-schakt)

Situationsplan
 över
 Nittjoki åns nya bädd
 vid Mylhala-Lökpers-
 Ropakko å Westerkulla.

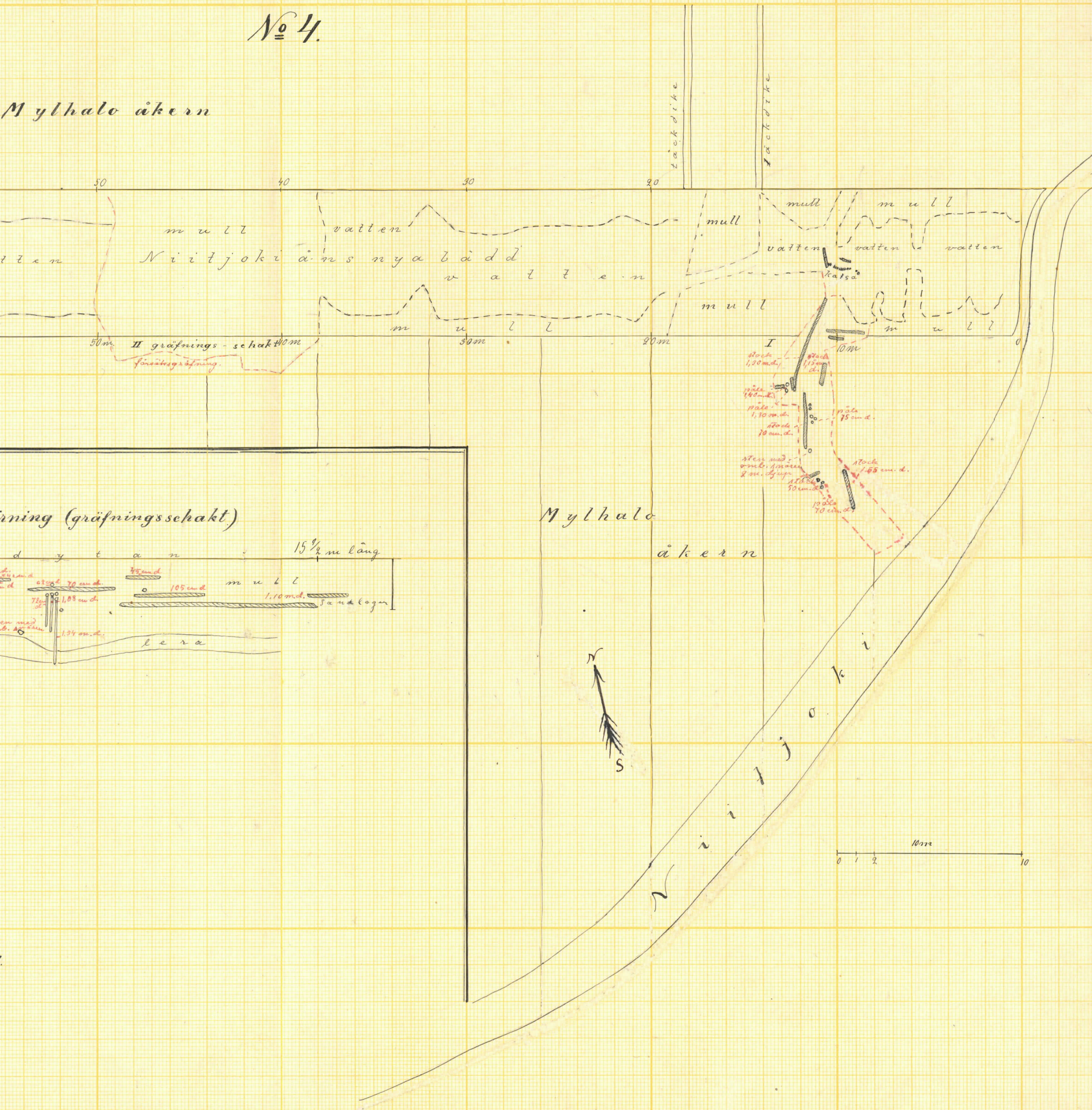
Kyrkslätt juni 1911 oktober 1911.
 Guy Topelius.

Kauhala by

N_o 4.

Mylhala åkern

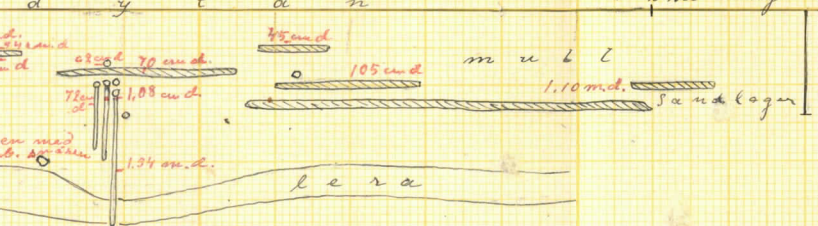

Nriitjoki årens nya bädd

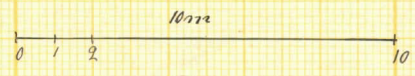
II gräfnings-schakt
fönstergräfnung.

dyttan (gräfnings-schakt)

15 1/2 m lång

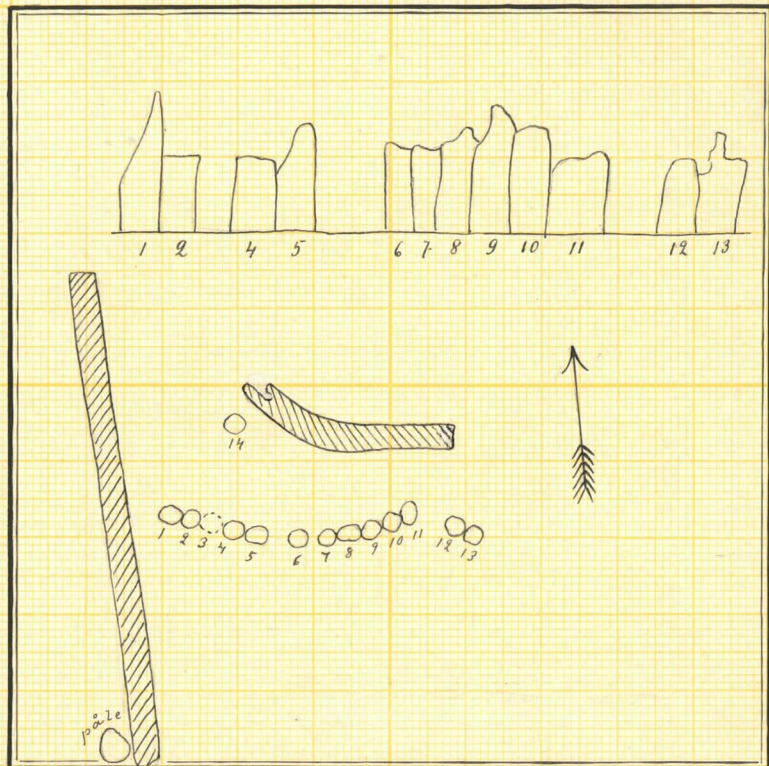
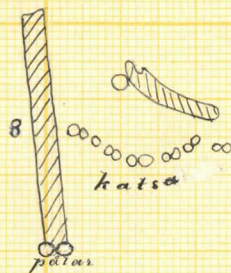

Mylhala åkern

N° 5

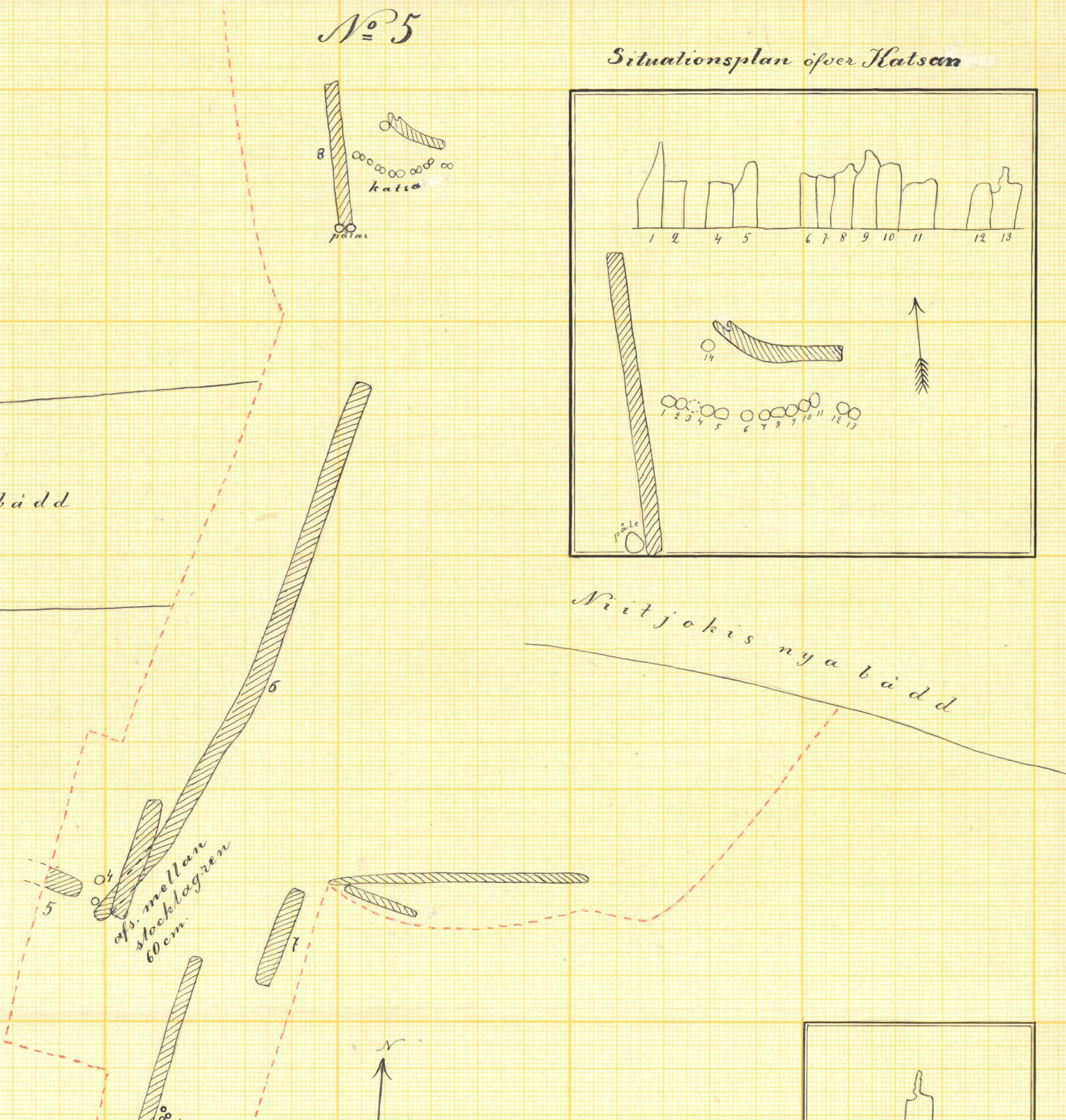
Situationsplan öfver Katsen

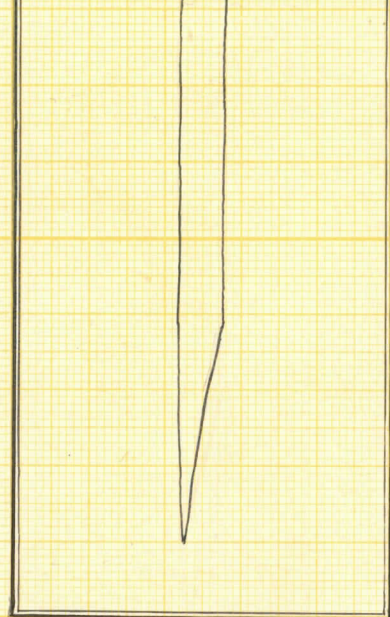
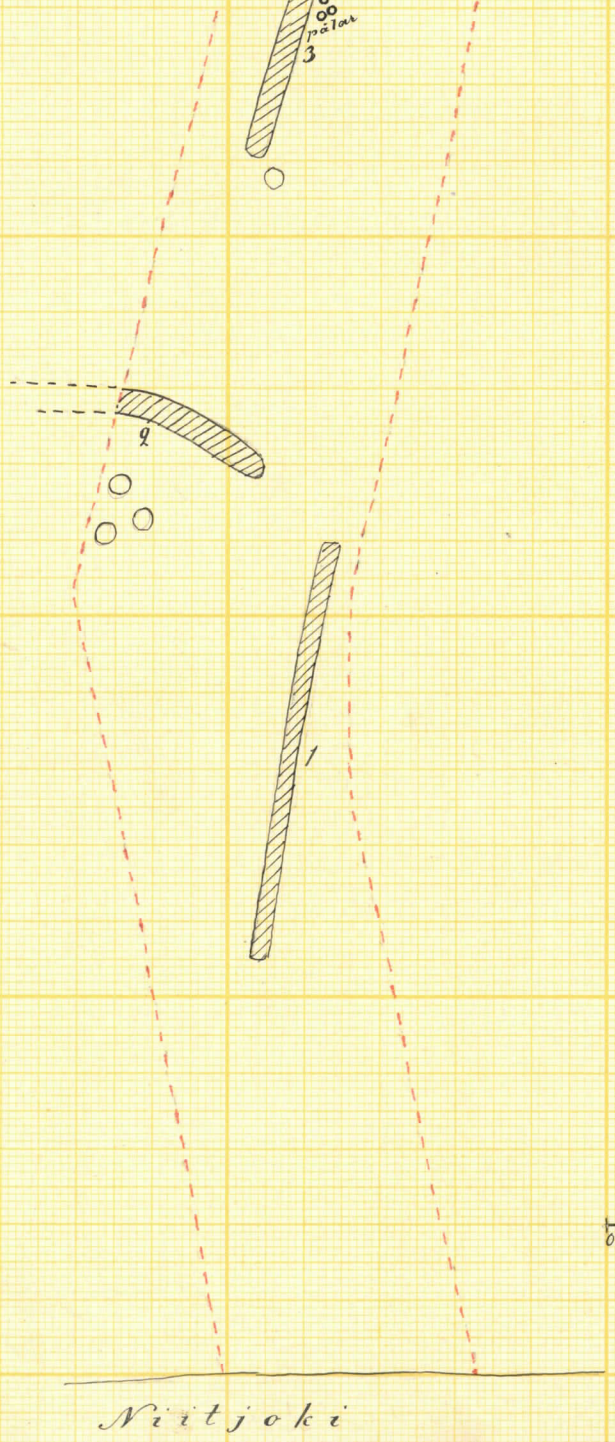
Nitjokis nya bädd

Nitjokis nya bädd

afs. mellan
stocklagren
60cm.

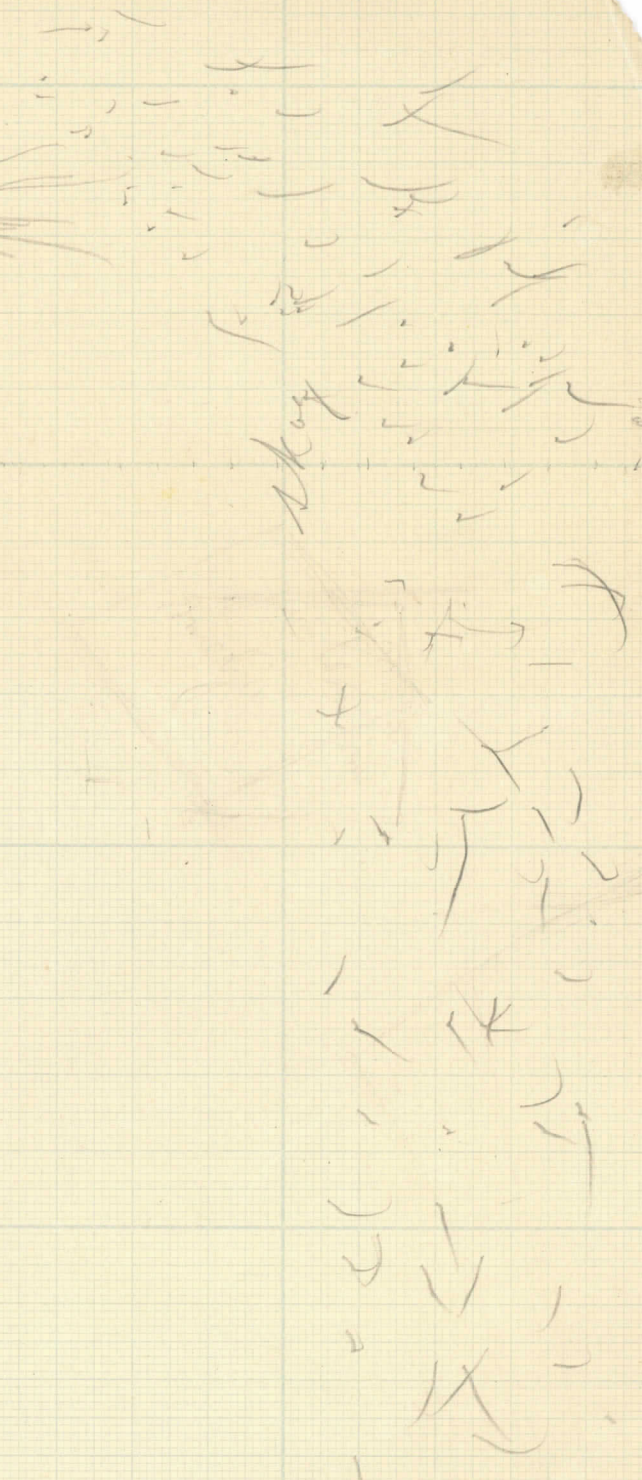
*Situationsplan
af pålfyndigheterna å
Mylhala-Kauhala gård
i Kyrkslätt socken*

*Juni - oktober 1911
G. J.*

Nittjoki

Oundersicht

0
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10

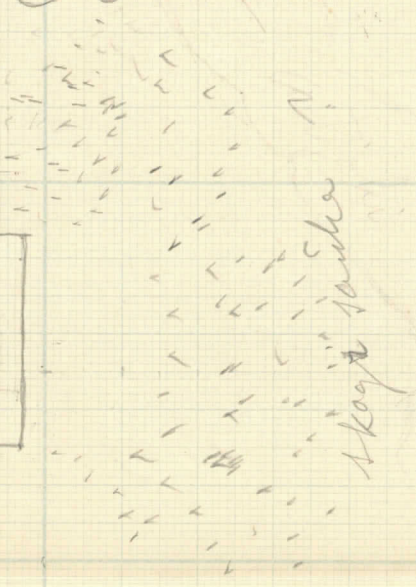
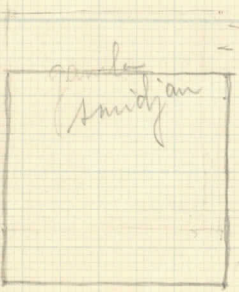

Gasstutmig
 Kragdunge
 Oundersicht
 Kragdunge
 Kragdunge
 Kragdunge

Ömmel
 Kwammen

basen

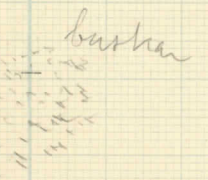
berättelser

gäst

väg öster Smideröken
till Storlögen

8
kvarten

väg till Karlens torg

Situationskarta öster
Smideröken gata och smida
omgivning. Westskulla gård,
Kupelakt. (= kvartstorp)

Svea Topelius juni 1911.

2000
Westskulla
gård

Murad gattalednings
område

område bit

Kirkkonummi, Myl-
halo. G. Topeliuksen
kaivaus 1911 (ks. SMYÄ
XXVI.) Retkeilyllä 1911

valok. J. Ailio.

Kirkkonummi, Mylly-
pelto. G. Töpelinksen
kaivaus 1911. Valok.
J. Silio retkeilyllä
1911.

(Oitbackan Kramäker).